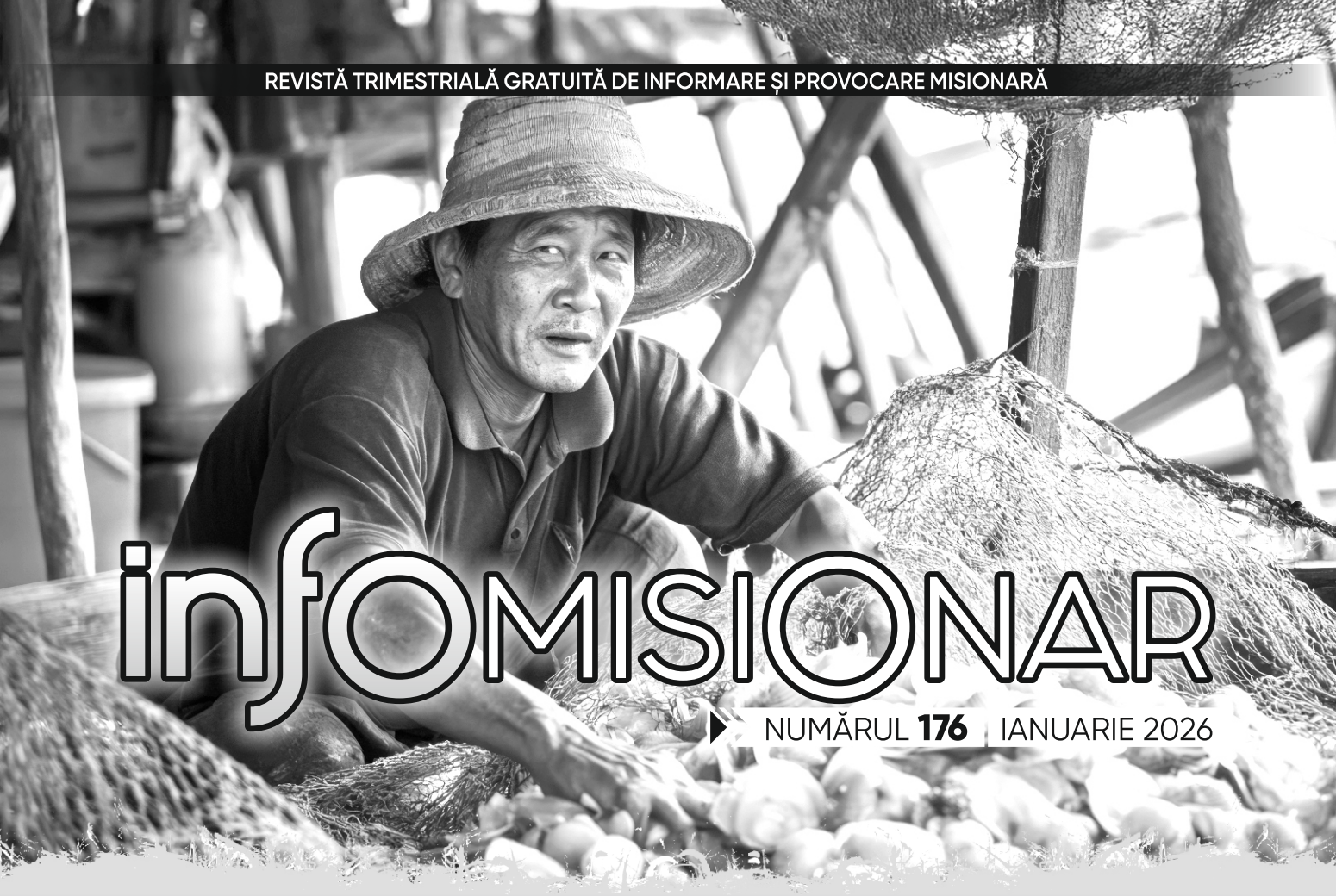
REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL **176** | IANUARIE 2026

Editorial Dincolo de îngrijorările noastre

La începutul fiecărui an, pentru fiecare dintre noi, îngrijorările par mai vizibile ca oricând. Totuși Dumnezeu ne cheamă să privim dincolo de ele, spre lucrarea Sa și spre nevoile unei lumi care încă nu L-a cunoscut pe El.

Este adevărat, am intrat într-un nou an cu multe incertitudini. Contextul global, nesiguranța și provocările economice, tensiunile sociale, dar și poverile care apasă pe fiecare familie în parte nu creează, la prima vedere, cele mai încurajatoare prognoze. Este ușor să ne lăsăm copleșiți de propriile noastre probleme, de nevoi, de frământări și de temeri legate de viitor. Totuși, tocmai în astfel de vremuri, Dumnezeu ne cheamă să privim la El și mai departe de noi înșine, spre cei care au nevoie de atenția noastră.

Scriptura ne arată constant că planurile lui Dumnezeu nu sunt limitate de circumstanțe. Apoi, de-a lungul istoriei Bisericii, cele mai mari mișcări ale credinței și cele mai puternice lucrări de misiune nu s-au născut în vremuri ușoare, ci în contexte dificile. Când lumea părea nesigură, Dumnezeu Și-a chemat credincioșii să trăiască prin credință, nu prin vedere, și să fie o lumină pentru cei din jur.

Lucrarea de misiune internațională nu ar trebui privită ca un proiect secundar al Bisericii și nici ca o opțiune rezervată doar pentru vremuri „mai bune". Ea face parte din inima lui Dumnezeu și din chemarea fiecărui credincios. În timp ce noi ne luptăm cu provocări reale, există milioane și milioane de oameni care nu au auzit niciodată Evanghelia, care nu cunosc speranța mântuirii și care trăiesc fără perspectiva harului lui Dumnezeu. Pentru ei, nevoia spirituală este mai urgentă și mai importantă decât orice motiv care ne-ar putea provoca îngrijorări.

Mai mult decât atât, implicarea în lucrarea de misiune are un efect profund și asupra vieții noastre spirituale. Atunci când alegem să ne deschidem inima spre nevoile altora, Dumnezeu ne scoate din izolarea produsă de teamă și descurajare. Misiunea ne reamintește că facem parte dintr-o lucrare vie, în care Dumnezeu continuă să mântuiască, să transforme și să dea speranță. În loc să ne învârtim în cercul propriilor îngrijorări, suntem chemați să privim la ceea ce Dumnezeu face în lume și să ne lăsăm încurajați de credincioșia Lui.

Așa că noul an ne oferă fiecăruia o șansă de reașezare a priorităților și preocupărilor. Nu în sensul ignorării problemelor personale, ci al așezării lor în mâna lui Dumnezeu. Atunci când ne concentrăm exclusiv asupra dificultăților noastre, inima ni se îngustează. Când însă alegem să privim spre lucrarea Lui și spre nevoile altora, Dumnezeu ne lărgește perspectiva și ne întărește credința. De multe ori, preocuparea pentru misiune ne ajută să înțelegem că nu suntem singuri în luptă și că Dumnezeu lucrează mult mai amplu decât putem noi vedea.

Așa cum am amintit de atâtea ori, susținerea misiunii nu înseamnă doar sprijin financiar, deși acesta este un aspect important. Înseamnă rugăciune constantă, interes sincer, deschidere față de lucrarea pe care Dumnezeu o face în alte culturi și disponibilitatea de a fi parte din planul Lui, chiar și de la distanță. Fiecare rugăciune rostită, fiecare gest de susținere și fiecare cuvânt de încurajare contează.

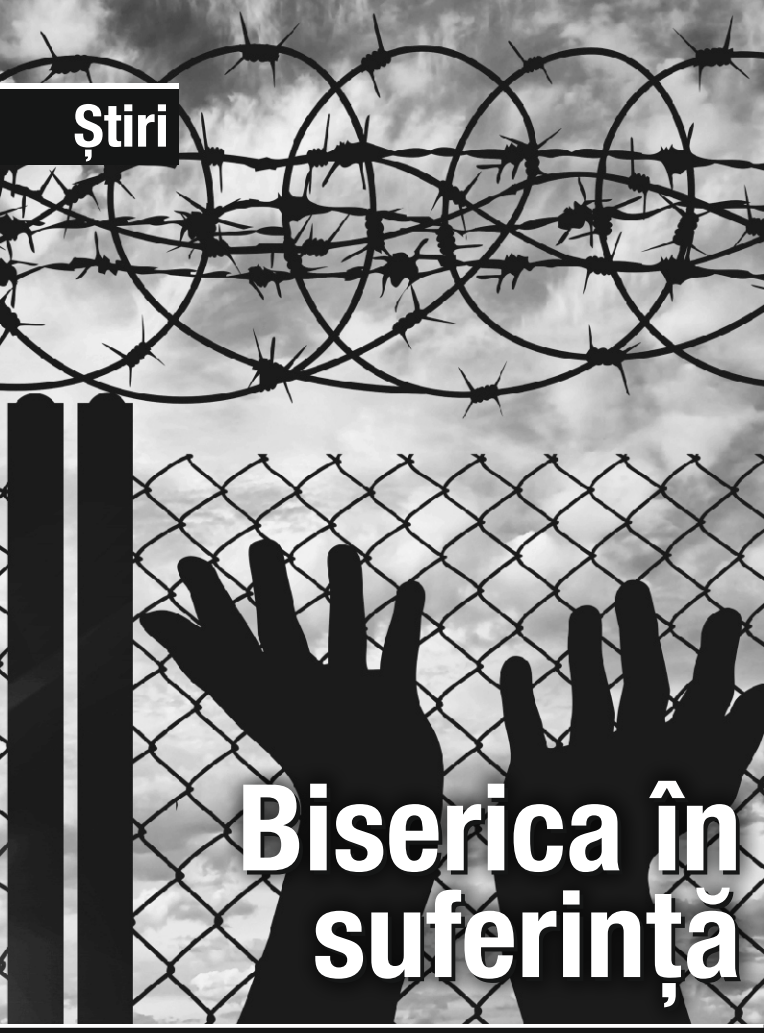
Într-un an care poate părea nesigur, avem nevoie să ne reamintim că Dumnezeu rămâne suveran. El nu este luat prin surprindere de schimbările lumii și nici de dificultățile noastre personale. Chemarea noastră este să rămânem credincioși, să nu ne lăsăm paralizați de teamă și să continuăm să investim în ceea ce are valoare veșnică.

Mă rog ca acest nou an să nu ne găsească retrași în propriile griji, ci ancorați în credință, cu ochii ațintiți spre Dumnezeu și cu inima deschisă pentru cei care încă așteaptă să audă vestea bună a Evangheliei. Dumnezeu continuă să lucreze, iar noi suntem chemați să fim parte din lucrarea Lui, chiar și într-un an ce se anunță plin de provocări.

Cu toată dragostea,

Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

Asociația Info Misionar: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)** • RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Nigeria - peste șapte mii de creștini uciși până acum în anul 2025. Rapoartele cu privire la violențele împotriva creștinilor din Nigeria continuă să se înmulțească, atacurile venind din mai multe părți, fiind tot mai frecvente și mai intense.

Potrivit unui raport din data de 10 august, peste șapte mii de creștini nigerieni au fost uciși în primele două sute douăzeci de zile ale anului 2025 - în medie 32 de morți pe zi. În plus, cel puțin șapte mii opt sute de urmași ai lui Isus au fost răpiți din pricina credinței lor, peste nouăsprezece mii de biserici au fost distruse și peste o mie o sută de comunități creștine se confruntă acum cu imposibilitatea de a mai avea un loc de întâlnire din pricina acestor atacuri.
În timp ce pericolul provine din mai multe surse, majoritatea atacurilor au fost perpetuate de către teroriștii Boko Haram și de către ciobanii Fulani radicali.

Deși astfel de incidente sunt raportate zilnic, fluxul asiduu de atacuri devastatoare împotriva creștinilor nigerieni nu îi indignă suficient de mult pe cei care nu sunt afectați de această persecuție. Fie ca aceste experiențe ale credincioșilor să stârnească în noi dorința de a-i susține în rugăciune. **(Mission Network News, The Christian Post, The Catholic World Report, Morning Star News)**

Rusia - întâlniri de biserică interzise. Instanțele din Rusia au interzis activitățile unor congregații baptiste din pricina refuzului lor de a se înregistra la stat. Drept rezultat, cel puțin cinci clădiri de adunare au fost închise forțat, iar alte trei sunt în prezent sub investigație.

Un ordin al instanței din luna septembrie a anului 2024 se aplică tuturor congregațiilor acestei denominații, care cuprinde aproximativ două mii cinci sute de biserici.

În Kurganinsk, o congregație s-a întâlnit în aer liber încă din luna mai, după ce autoritățile au sigilat ușile clădirii lor de adunare. „Duminica trecută am văzut cum anumiți membri, oameni în vârstă și oameni tineri, se rugau îngenuncheați direct pe asfalt”, își amintește un membru al adunării. „Credincioșii au o inimă și un duh. Biserica își apără independența sa față de stat.”

Chiar dacă procurorii afirmă că închiderile acestea forțate sunt necesare pentru a menține ordinea publică și siguranța statului, aceste comunități creștine sunt recunoscute pentru istoria lor îndelungată în ceea ce privește întâlnirile de închinare pașnice. De fapt, opoziția pe care aceste biserici o manifestă față de înregistrarea la stat reprezintă un element-cheie pentru identitatea lor. De la căderea URSS-ului, aceste congregații continuă să se întâlnească în mod deschis, deseori în case personale și în case de rugăciune.

Deși în prezent autoritățile ruse țintesc doar bisericile din congregația baptistă, lideri creștini din alte denominații sunt îngrijorați că mai multe biserici neînregistrate din Rusia vor putea întâmpina, în viitor, o opoziție similară. **(Forum18, Christian Network Europe)**

China - multiple arestări ale liderilor de biserici. Sub conducerea pastorului Jin Mingri, biserica Beijing Zion a devenit una dintre cele mai mari biserici neînregistrate din China. Pe lângă faptul că are mai multe biserici-satelit, această congregație atrage peste o mie de participanți în fiecare duminică.

Pastorul Jin, un fost participant la protestele din Tiananmen Square, din anul 1989, L-a cunoscut pe Domnul la puțin timp după demonstrațiile politice și, de atunci, a întâmpinat opoziție constantă din partea autorităților partidului comunist chinez. Chiar dacă, în cele din urmă, soția lui s-a mutat în Statele Unite pentru siguranța ei și pentru a fi aproape de copiii lor, care sunt cetățeni americani, pastorul Jin a ales să rămână în China, în ciuda riscului de a fi persecutat în mod continuu.

Începând cu data de 9 octombrie, autoritățile chineze au început o campanie coordonată împotriva bisericii și a liderilor ei, iar aceasta s-a soldat cu arestarea a treizeci de pastori și asociați de-ai lor, inclusiv a pastorului Jin. Potrivit lui Sean Long, unul dintre pastorii bisericii care studiau în afara țării în timpul acestor arestări, creștinii închiși sunt acuzați de „răspândirea ilegală a informațiilor religioase prin intermediul internetului”.

Drept răspuns, biserica a aranjat ca fiecare creștin arestat să aibă parte de asistență legală. Acest incident a atras și atenția internațională, autoritățile chineze fiind supuse, astfel, presiunilor de a renunța la acuzații.

În ciuda aresturilor, biserica continuă să se întâlnească în grupuri de cinci până la cincizeci de persoane, așa cum i-a fost obiceiul. Ei urmăresc împreună o predică prin intermediul Zoom, ca apoi să discute pe marginea ei. Pastorul Sean a scos în evidență faptul că biserica este rezilientă. „Suntem gata să plătim prețul uceniciei”, a declarat el.

Rugați-vă pentru pastorul Jin și pentru ceilalți lideri închiși, cerându-I lui Dumnezeu să îi umple cu pacea Lui desăvârșită, să îi ocrotească cu protecția Lui divină și să îi țină în picioare cu puterea Lui măreață în timpul acesta, cât așteaptă să li se facă dreptate și să fie eliberați. Fie ca Domnul să întărească și să mângâie familiile creștinilor închiși. Rugați-vă și pentru avocații acestor creștini, cerând Domnului să fie împuterniciți să vorbească plini de înțelepciune, claritate și curaj, sub îndrumarea Duhului cel Sfânt al lui Dumnezeu. **(ChinaAid, Wall Street Journal, New York Times, Christianity Today)**

Iran - creștină eliberată după aproape doi ani petrecuți în închisoare. Mina Khajavi, o creștină în vârstă de 61 de ani, a fost eliberată după ce a stat aproape doi ani în închisoare. Mina, care are artrită și care merge șchiopătând, a fost închisă pentru că „a acționat împotriva siguranței naționale promovând creștinismul 'sionist'”.

Începerea ispășirii sentinței sale la închisoarea Evin a fost amânată până în luna ianuarie a anului 2024 deoarece, în anul 2022, atunci când a fost pusă sub acuzare, a avut un accident în urma căruia glezna i-a fost ruptă, trebuind să i se pună plăcuțe metalice. Cât timp s-a aflat în închisoare, Mina a experimentat dureri acute, însă rareori i se administrau calmante.

Aida Najaflou, o altă creștină închisă în închisoarea Evin, a suferit o fractură a coloanei vertebrale după ce a căzut din patul suprapus. Cererile Aidei de a fi transferată într-un pat de jos au fost respinse. Aida

a fost transferată la spital, ea suferind de artrită reumatoidă. Doctorii au propus o operație de urgență, menționând că ea va fi urmată de o recuperare lungă, sub supravegherea unui specialist. Aida, mama a doi copii, a fost arestată în luna februarie a acestui an alături de Joseph Shahbazian și Naser Navard, fiind acuzată de „propagandă" în activitățile ei religioase. Cei doi creștini împreună cu care a fost arestată nu se află la prima perioadă de detenție.

Dați slavă Domnului pentru eliberarea Minei. Rugați-vă să primească îngrijiri medicale corespunzătoare și călăuzirea lui Dumnezeu în timp ce ea se adaptează vieții în libertate.

Rugați-vă ca Aida să primească tratamentul necesar pentru a se recupera în totalitate. Rugați-vă ca acuzațiile aduse lor să se dovedească a fi nefondate și să fie eliberați. Cereți Domnului ca toți creștinii închiși pentru credința lor în Domnul Isus să fie plini de nădejde, indiferent de necazurile prin care trec. Rugați-vă ca aceste două cazuri ale surorilor noastre să determine autoritățile să ofere îngrijire medicală tuturor prizonierilor. **(Barnaba's Fund)**

Republica Democratică Congo - creștini uciși. Creștinii adunați la un priveghi din Ntovo, un sat din zona estică a acestei țări, au fost atacați cu brutalitate de către militanții înarmați cu puști și macete. Atacul s-a soldat cu moartea mai multor creștini, răpirea mai multor persoane și incendierea a șaisprezece case.

Un preot din Manguredjipa, un oraș din apropiere, a declarat că a văzut trupurile a peste șaptezeci de persoane în casa unde avea loc priveghiul și în stradă. Un alt localnic, ce a participat la căutările care au urmat atacurilor, a spus că descoperirile ulterioare au indicat moartea a peste o sută de persoane.

Acest masacru a fost atribuit Forțelor Democratice Aliate (ADF), o organizație militantă islamică ce caută să înființeze un Stat Islamic. Astfel de atacuri au devenit, din păcate, foarte comune în această țară. La finalul lunii iulie, peste patruzeci de urmași ai Domnului Isus au fost uciși.

Rugați-vă ca familiile cu inima frântă din pricina acestor despărțiri brutale de cei dragi să nu se simtă singure în tristețea lor, ci să experimenteze prezența consolatoare a Tatălui Ceresc, dragostea și pacea Sa perfecte.
Rugați-vă, de asemenea, pentru vindecarea emoțională, spirituală și fizică a tuturor celor afectați de aceste atacuri fără sens, cerându-I Domnului să restaureze tot ceea ce a fost afectat.

Rugați-vă pentru credincioșii din această zonă să fie protejați de orice rău și să fie întăriți în hotărârea lor de a proclama mesajul Evangheliei în mijlocul unor circumstanțe dificile. **(Reuters, International Christian Concern, Actualite.cd, Open Doors)**

Indonezia - creștini împiedicați să se închine. În două duminici consecutive, aproximativ douăzeci de locuitori musulmani din satul Gerendeng Pulo au împiedicat credincioșii să se adune pentru a se închina împreună. Această împotrivire este pusă pe seama faptului că acești credincioși se întâlnesc într-o nouă locație, fără aprobarea liderilor musulmani locali.

Această biserică s-a înființat în urmă cu optsprezece ani, iar acum a decis să își schimbe locul de adunare și să se întâlnească la etajul al doilea al unei clădiri comerciale. Liderii bisericii insistă asupra faptului că activitățile lor din noua locație nu interferează cu viețile zilnice ale locuitorilor din apropiere. Totuși, serviciile de închinare au fost întrerupte de proteste de două ori în această toamnă, demonstranții exprimându-și frustrarea cu privire la faptul că liderii religioși locali nu au fost consultați.

Karundeng Gerung, pastorul bisericii, recunoaște faptul că a fost șocat de opoziție. Congregația cere acum guvernului să își mențină responsabilitatea pentru a proteja libertățile religioase ale tuturor cetățenilor. Deși guvernul indonezian nu încurajează în mod direct persecutarea creștinilor, el a fost criticat pentru că nu protejează întotdeauna drepturile religioase.

Rugați-vă pentru înțelepciune și călăuzire în dreptul pastorului Karundeng, în timp ce el și congregația sa caută să rezolve pe cale amiabilă această dispută cu membrii comunității musulmane care li se opun. Rugați-vă ca urmașii lui Isus din Indonezia să reflecte dragostea și harul Său față de cei din jurul lor, chiar și în fața opoziției. **(International Christian Concern)**

Pakistan - credincios acuzat pe nedrept pentru „blasfemie" moare la vârsta de 24 de ani. Creștinii din Pakistan ne provoacă să mijlocim pentru cei care sunt puși sub acuzare în conformitate cu legile care incriminează „blasfemia". Nabeel Masih, un creștin în vârstă de 24 de ani, care a fost acuzat de blasfemie în luna septembrie a anului 2016, a murit la data de 31 iulie, după două zile în care s-a aflat la terapie intensivă, la un spital din Lahore, Punjab.

Nabeel a suferit de o criză hepatică, sănătatea lui deteriorându-se în timpul detenției. El a fost condamnat la zece ani de închisoare în luna mai a anului 2017, dar, în urma unui apel din anul 2021, el a fost eliberat pe cauțiune. Întârzierile continue au făcut ca Nabeel să nu fie achitat niciodată de așa-zisa lui infracțiune.

Un alt tânăr creștin din Lahore a fost acuzat de „blasfemie". Maan Masih, în vârstă de 21 de ani, a fost eliberat pe cauțiune la o zi de la reținerea sa. Maan a fost acuzat că a dat jos o pancartă pe care era scris numele lui Mohamed, profetul islamului, într-o zi de sărbătoare musulmană. Străzile erau împodobite cu steaguri și pancarte care purtau numele lui Mahomed. Atunci când Maan s-a alăturat prietenilor de pe stradă, un tânăr musulman l-a acuzat că a desacralizat acea pancartă. Grupările extremiste au amenințat că „întreaga comunitate creștină va suporta consecințele" în cazul în care Maan nu urma să se predea. Părinții lui Maan l-au dus la poliție, unde s-a înregistrat o plângere împotriva lui, conform secțiunii 298 a Codului Penal pakistanez. Această secțiune stipulează că este interzis să folosești cuvinte, sunete sau gesturi cu intenția de a răni sentimentele religioase. Această infracțiune atrage pedeapsa cu un an de detenție, cu o amendă sau ambele. Acest caz a fost preluat de către partenerii Barnabas, iar în următoarea zi instanța a fost de acord cu eliberarea lui Maan pe cauțiune, aceasta fiind stabilită la 143 de euro. Această sumă a fost achitată, iar Maan a putut să se reîntoarcă acasă.

Rugați-vă pentru familia îndoliată și pentru prietenii lui Nabeel Masih, cerând ca Domnul să îi mângâie, știind că Domnul a nimicit moartea pe vecie. **(Barnabas Fund)**

Mozambic - islamiștii declară faptul că au omorât treizeci și șase de creștini. Este mare nevoie de rugăciunile voastre pentru creștinii din Mozambic, de vreme ce violențele islamiștilor nu arată niciun semn de domolire.

Statul Islamic Mozambic a pretins moartea a cel puțin 36 de creștini în nordul țării, în toamna lui 2025. Într-un atac din districtul Muidumbe, provincia Cabo Delgado, din data de 26 august, teroriștii au ucis patru oameni și au incendiat douăzeci și nouă de case. Câteva săptămâni mai târziu, patru credincioși și-au pierdut viața, iar patru clădiri de adunare au fost incendiate.

În districtul Mamba, din provincia Nampula, un creștin a fost ucis, iar în două alte atacuri din districtul Memba teroriștii s-au lăudat că au incendiat două clădiri de adunare și o sută zece case creștine. Aceste atacuri fac parte dintr-o serie de acte de violență care au avut loc în Cabo Delgado, acestea incluzând și dispute între Statul Islamic Mozambic și trupe din Mozambic și din Rwanda implicate în operațiuni de contra-revoltă.

La începutul lunii august, experții internaționali au raportat relocarea a peste 60.000 de persoane din pricina violențelor. Peste jumătate de milion de oameni a fugit deja la nord de Cabo Delgado din anul 2017, atunci când au început actele de violență ale islamiștilor.

Rugați-vă ca Domnul să protejeze comunitățile de credincioși din nordul Mozambicului. Rugați-vă ca acești credincioși să îndure această persecuție, fiind mângâiați de faptul că este ferice de cei care suferă din pricina neprihănirii. **(Barnabas Fund)**

Traducerea și prelucrarea,
Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Programul de ucenicie din Asam, împreună cu echipa din Patna

Relatare misionară din 23.12.2025

Kashmir - Cine va merge?

Kashmir - unul din cele mai disputate teritorii din lume. (din motive de securitate voi evita să dau nume de localități sau persoane)

La începutul lunii octombrie, împreună cu Luiza, Teo și Denisa V., am plecat spre Kashmir, India, pentru a înțelege mai bine situația spirituală a acestui loc disputat între India, Pakistan și China, dar și pentru a ne întâlni cu o familie de lucrători creștini și cu micuța comunitate de credincioși răspândită printre munții care par că nu se termină niciodată.

A doua zi, după ce am ajuns în orașul unde stau prietenii noștri, ne-am suit în mașină și am plecat câteva sute de kilometri pentru a ajunge într-un alt oraș, unde a început o mică lucrare într-o comunitate extrem de închisă celor care nu fac parte din comunitatea religioasă respectivă. Este, de fapt, o minune că unul dintre pastorii cu care lucrăm a reușit să găsească un loc de închiriat. Biserica era, de fapt, mai mult underground: o cameră de depozitare la care se ajunge trecând prin micuțul magazin pe care pastorul tocmai l-a deschis pentru a-și putea explica prezența acolo.

Drumul până acolo a fost o adevărată aventură, mai ales când ajungi la altitudini de mii de metri, iar drumul este atât de îngust încât este săpat în stâncă pentru a se putea strecura cu greu două mașini, fără parapet, fără nimic. Nu vă mai spun sentimentul când te uiți în jos și realizezi că orice greșeală este fatală. Și dacă mai ai și rău de înălțime, cum am eu… e și mai rău.

Dificultățile însă nu stau în calitatea drumului, deși acesta este o provocare, ci în dificultatea de a ajunge la aceste comunități cu Vestea Bună. Pe drumul spre orașul de care am menționat, ne-am abătut de la drumul principal și am urcat iar pe un munte până am ajuns într-un sat care, pe lângă faptul că era extrem de izolat, avea doar vreo 60–70 de locuitori. Orice mișcare era cunoscută de toată lumea. Cum poți să ajungi la ei? Cum poți să fii acceptat? Mintea numai la asta mi se gândea… Dar acolo este un creștin nou convertit, singurul credincios. Ne-am întâlnit într-o cameră întunecată, am băut un ceai și ne-am rugat, apoi am plecat.

A doua zi, am mers spre un alt sat la fel de izolat. Acolo era cineva care nu era credincios, dar oarecum deschis, doar că prezența atâtor nelocalnici atrage repede atenția. Simțeam o oarecare teamă pe umerii celor care au mers cu noi. Și ei erau tot nelocalnici. Dar Dumnezeu a făcut ca un băiat care vorbea engleză să ne întâlnească pe o potecă și, pentru că ne uitam la o activitate localnică pe care o făceau câteva femei, ne-a invitat să ne explice mai mult despre cum pregătesc ele grâul. Am profitat de orice ocazie, pentru că totul se construiește prin relații.

Seara am mers la o mică comunitate de credincioși nepalezi. Ei sunt zilieri și pentru că lucrau oarecum în afara orașului, locuiau în corturi. Ne-am strâns pentru părtășie în două dintre aceste corturi. Afară era frig, dar eram 12 inși într-un cort mic, probabil pentru 2–3 persoane, iar într-un colț al cortului, sora-gazdă gătea mâncare pentru noi pe un reșou electric, așa că era destul de cald în interior. Nu aveam toți loc, așa că unii s-au dus și în cortul de lângă. Dar a fost una dintre cele mai frumoase părtășii la care am fost în ultimii ani. Realizezi că viața creștină nu stă în lucruri sofisticate, ci în devotament și foame după Dumnezeu.

Prietenii noștri care slujesc acolo de peste zece ani sunt oameni care sunt gata, după cum spuneau chiar ei, să moară acolo pentru El și pentru a vedea oamenii din Kashmir închinându-se Celui ce este vrednic. Nevoia de misionari devotați, gata să își sacrifice viața, este imensă. După mii de ani, sute, poate mii de localități din aceste zone nu cunosc niciun creștin, de niciun fel.

Cine va merge?

Bihar: Unde familia și lucrarea lui Dumnezeu se întâlnesc. Am plecat de acolo spre Bihar, adică acasă. Ne-am bucurat să ne revedem cu echipa noastră, cu prietenii din oraș, dar și să le putem

arăta lui Teo și Denisei orașul (deși Teo a mai fost aici acum mai mulți ani).

Pe lângă aceasta, și nu o spun ca pe un detaliu, la finalul lunii octombrie am putut să fim parte la prima nuntă „din familie". Este vorba despre Ruth, care este indiancă; poate că cei mai mulți nu vă mai amintiți de ea, am vrut să o înfiem în urmă cu vreo 12 ani. Doar că tocmai împlinise 18 ani și nu mai era minoră, ceea ce complica mult procedurile de adopție. În orice caz, asta nu ne-ar fi oprit. Am lăsat totul însă la decizia ei, care a fost să nu ne complicăm, atâta timp cât suntem ca o familie. De atunci, Ruth s-a mutat, a locuit la noi și a fost și este fata noastră, iar în octombrie s-a căsătorit cu Kunal, un băiat din Patna.

Așadar, pe lângă partea de lucrare, călătoria noastră în India a fost direct legată și de acest eveniment din familie. Și realizezi, cu astfel de ocazii, cât de repede trec anii, cât de important este ce facem cu fiecare dintre ei și cât ne investim în cei din jur. Acum două zile am primit o scrisoare de la ea, în care ne spunea că prezența noastră în viața ei și la nunta lor a fost și este cel mai frumos cadou pe care l-a avut. Să ne ajute Domnul să fim un cadou frumos, într-un fel sau altul, pentru cât mai mulți oameni!

Tot în Bihar, dar într-un alt oraș pe care nu îl voi menționa, am fost invitat de pastorul din zonă să participăm la biserica al cărei istoric îl cunosc de când a început, prin anii 2007–2008, într-un parteneriat între acest frate pastor și echipa Tineri Pentru Misiune. Astăzi sunt nu una, ci șapte biserici în jurul acestui oraș și altele în satele din apropiere, iar comunitatea creștină depășește probabil 1.000–2.000 de persoane. Doar aici erau două servicii, la demisolul unei case, unde peste 160–180 de persoane se adună în fiecare duminică, unii călătorind aproape o oră pentru a ajunge la adunare. Ce binecuvântare să fim cu ei și să vedem roadele și credincioșia lui Dumnezeu!

Programul de ucenicie care a transformat inimi în Assam. Statul Assam este unul dintre statele în care creștinismul a cunoscut o persecuție în creștere în ultimii ani. Dar Dumnezeu a deschis uși pentru noi să ajungem într-o comunitate în care o parte din sat sunt credincioși, iar cealaltă parte sunt hinduși. Biserica locală de acolo este o biserică tribală și face parte dintr-un trib care a fost expus Evangheliei începând cu anii 1910, când prima persoană a acceptat Vestea Bună.

În biserica respectivă am reușit să organizăm un program de ucenicie destinat în special tinerilor. Am invitat persoane din peste 32 de biserici, câte două din fiecare. Spre surprinderea noastră însă, am fost anunțați că nu vor veni tineri, ci câte doi lideri din fiecare biserică. Motivul: de-a lungul mai multor generații a lipsit cineva care să investească în frați și în bisericile respective, așa că liderii au considerat că înainte de a trimite tinerii, ei trebuie echipați.

Astfel ne-am strâns probabil în jur de 70 de persoane în orășelul acesta, timp de șapte zile. Noi am ajuns în ultimele trei zile și am vorbit mult despre misiune, inima lui Dumnezeu pentru cei pierduți și nevoia de evanghelizare și plantare de biserici. Felul în care Dumnezeu a lucrat în mijlocul nostru a fost extraordinar. Oamenii răspundeau de fiecare dată când erau provocați la rugăciune sau când anumite puncte din mesaj îi atingeau, într-un mod atât de unic încât aveam impresia unei adevărate treziri spirituale în mijlocul nostru.

Probabil că cei mai tineri dintre ei aveau 23 de ani, iar cei mai în vârstă peste 70, dar de fiecare dată când veneam înaintea lui Dumnezeu, oamenii plângeau și erau însetați și înfometați după Dumnezeu, după o înnoire spirituală. Voiau mai mult, voiau să crească, iar acest lucru nu se aseamănă cu nimic din ce am experimentat sau am văzut în alte locuri din lume. Am văzut lideri și bătrâni ai bisericii care s-au rededicat lucrării lui.

În duminica următoare, deși au avut loc programe în biserica locală de dimineața până seara, am predicat seara la ultimul mesaj. După terminarea acestuia, în jurul orei șapte, mai mulți lideri de seamă au venit la mine și m-au întrebat: „Frate Marian, putem să avem un timp de calitate cu tine?" M-am uitat la ei și am zis: „Wow, de patru zile suntem împreună și oamenii încă doresc să mai avem un timp împreună." Ne-am întâlnit și am stat împreună până la ora 11 noaptea.

Oamenii aveau atâtea întrebări despre cum să facă evanghelizare, cum să conducă o biserică eficient, cum să-i învețe pe tineri și cum să-i înțeleagă. Pe la 11 seara, unul dintre ei ne-a oprit și a spus că vrea să facă o mărturisire publică:

„Din 2004 până în 2013 am slujit ca plantator de biserici și evanghelist, și în fiecare an am văzut roade: între 20 și 40 de oameni care veneau la Cristos. În 2013 nu am mai văzut roade și asta m-a dezamăgit foarte mult, așa că m-am retras din câmpul de misiune și am început să slujesc doar local, în biserică și ca profesor la o școală. Dar acum, Dumnezeu s-a întâlnit cu mine și m-a provocat să las totul și să mă întorc la chemarea Sa, să merg la triburile neevanghelizate, la cei care ne resping și să continui să predic Evanghelia."

Ne-am rugat împreună pentru el, ca Dumnezeu să-l împuternicească să înceapă acest nou sezon. Momentele din biserica respectivă nu le voi uita niciodată. Unii au parcurs ore întregi, din bisericuțele lor izolate din junglă, pentru a ajunge la cursul de ucenicie. Au plecat acasă atât de bucuroși și au spus: „Acum noi am învățat. Data viitoare vom trimite tinerii noștri ca să fie și ei echipați."

Câtă smerenie să auzi astfel de cuvinte din partea unor lideri care au slujit ani de zile! Cât de mult avem de învățat de la oameni simpli, care trăiesc cu dorință sinceră de a sluji lui Dumnezeu! Mă rog ca din această experiență să învățăm importanța smereniei, a deschiderii de a fi învățați chiar și de cei care sunt mai tineri decât noi și a dorinței de a crește și a fi relevanți pentru generația pe care o slujim.

Grecia. Nu, Grecia nu este doar despre mers la mare. Deși marea este frumoasă în Grecia, motiv pentru care foarte mulți conaționali merg acolo vară de vară.

În luna septembrie am dus-o pe Emma la Școala de Misiune pe care o parcurge până la sfârșitul lunii februarie în orașul Tesalonic. Atunci am participat la întâlnirea unei biserici creștine din Bereea, pe care am întâlnit-o "întâmplător" în august, când am fost în Grecia cu altă ocazie și căutam sinagoga în care Pavel a predicat în Bereea. Atunci am ajuns să conversez cu un domn în vârstă, care era pastor într-o biserică locală de frați greci.

În Kashmir

Această biserică are aproximativ 25 de persoane duminica, deoarece evanghelicii în Grecia sunt foarte puțini. Ceea ce m-a surprins aici a fost numărul de participanți necreștini – oameni care nu erau nici măcar cu numele creștini.

La scurt timp după sosirea noastră, au venit doi oameni musulmani veniți din Germania, prieteni ai păstorului. Apoi au mai venit trei sau patru musulmani, printre care și o fată cu capul acoperit, conform tradiției musulmane. Aceștia erau refugiați, fie din Siria, fie din Palestina, care trăiau în tabere din Grecia sau Europa. Am reușit să conversez cu fata, care vorbea engleză și era pentru a doua oară în biserică. Am întrebat-o cum a ajuns acolo, iar ea a spus:

„Omul acesta în vârstă este ca un bunic pentru noi. Ori de câte ori avem nevoie, chiar dacă nu vorbește engleză și comunicarea este dificilă, el ne ajută: ne duce la spital sau oriunde avem nevoie. Este un om care ne slujește și noi toți îl iubim foarte mult, pentru că este ca bunicul nostru."

Oamenii aceștia veneau duminica la biserică, unii săptămânal, doar pentru că fuseseră atinși de dragostea unui om care nu vorbea limba lor, dar știa să iubească așa cum Domnul Isus Cristos ne iubește. Unii dintre ei nu vorbeau deloc grecește, iar engleza lor era limitată, însă au participat cu atenție și reverență de la început până la sfârșit.

După terminarea serviciului, am ieșit în fața bisericii și ne-am așezat pe niște scaune, am servit ceai și am stat la povești probabil peste o oră. Apoi unul dintre frați ne-a invitat să mergem la el acasă pentru prânz. Și nu eram doar noi, ci și o parte din refugiații care veniseră la biserică, și astfel am mâncat împreună și am petrecut timp până aproape de seară.

Această experiență m-a făcut să mă gândesc cât de importante sunt relațiile și cât de mult fac oamenii pentru ca ceilalți să poată vedea, prin exemplul lor, dragostea Domnului Isus Cristos pentru cei pierduți și rugându-se și așteptând transformarea vieților celor pe care îi slujesc.

Rebeca, Ana și Emma în perioada de misiune în Iordania, Azerbaijan și Kirghizstan. Școala de misiune (DTS), un curs de ucenicie de șase luni, este alcătuită din trei luni de teorie și trei luni de misiune practică. Ana și Emma au urmat partea teoretică în Tesalonic, în timp ce Rebeca a făcut această parte în Iordania. În perioada de practică, ele au plecat în Iordania, unde slujesc printre refugiați sirieni și localnici, respectiv în Kirghizstan și Azerbaidjan, unde se vor implica în proiectele locale ale organizației Tineri Pentru Misiune.

Emma, Rebeca și Ana în Iordania

Perioada de practică în școala de ucenicie este plină de aventură, pentru că participanții sunt expuși la tot ceea ce înseamnă viața de misiune transculturală: trăirea în comunitate, implicarea în biserica locală, cunoașterea lucrărilor de misiune, participarea în proiectele locale și oportunități de evanghelizare – fie pe stradă public, fie de la om la om, prin vizite în case sau prin diferite proiecte sociale. Astfel, un participant se poate întoarce acasă cu o experiență, înțelegând mai profund ce înseamnă misiunea transculturală.

Ne rugăm ca Domnul să le păzească în această perioadă, mai ales că este și iarnă, când poate fi foarte frig în anumite zone cum este Kirghizstan. Și nu este vorba doar de temperatură, ci ne rugăm ca Domnul să le păzească și spiritual, și mental, și fizic, iar tot ceea ce El investește în ele să aducă roade pentru Împărăția Lui în anii care vor urma.

Herrenhut: Satul care a modelat inimi pentru Evanghelie. La finalul lunii noiembrie am fost invitați să predăm despre misiune la o școală din Herrenhut, Germania, similară cu cea pe care Rebeca, Ana și Emma o urmează în prezent. Ce m-a impresionat cel mai mult este că școala este condusă de o româncă, Georgiana, alături de soțul ei din Bangladesh, care împreună slujesc și echipează astăzi misionari în Germania. Este un exemplu grozav că poți fi român în Germania și să fii misionar și lider, influențând pe ceilalți.

Herrenhut este un sat unic, locul de naștere al mișcării moravienilor, cunoscuți pentru rugăciunea continuă timp de peste 100 de ani și pentru misionarii pe care i-au trimis în întreaga lume, mai ales în Africa. Am vizitat muzeul lor, unde se păstrează sute de mii de scrisori și articole și am rămas fascinați de poveștile de credință și dedicare pe care le-am aflat.

Astăzi, mișcarea moraviană este restrânsă în Germania, dar comunitatea din Tanzania este foarte activă, iar comunitatea internațională numără spre jumătate de milion de membri. Privind la exemplul acestor oameni simpli, nu pot decât să mă rog ca Dumnezeu să ridice și în zilele noastre oameni curajoși, dispuși să înceapă lucrări noi și să fie sare și lumină pentru lume.

Amsterdam: Întâlniri care inspiră speranță în Europa. Imediat după Herrenhut am plecat spre Amsterdam, unde am fost invitați la o întâlnire restrânsă cu aproximativ 18–20 de lideri din diferite părți ale Europei, majoritatea din Europa de Vest. De fapt, eu și Luiza eram singurii reprezentați din Europa Centrală și de Est. Scopul întâlnirii a fost să discutăm despre ceea ce face Dumnezeu în Europa, despre cum vor arăta anii care urmează pentru acest continent și cum vom răspunde concret la toate acestea.

Este extrem de încurajator să vezi lucruri care se întâmplă în anumite țări și în mod special în Olanda, locul în care ne-am întâlnit. Există o foame spirituală a tinerilor. Cineva mi-a spus că la întâlnirile săptămânale cu tineri din oraș sala este plină, cu peste 100–150 de persoane, iar uneori tinerii stau afară, lângă clădire. În 2026, în Amsterdam va avea loc un alt eveniment de misiune important, similar celui de acum câțiva ani la care am participat în Norvegia, numit The Send, pentru care au închiriat un stadion cu peste 15.000 de locuri.

Foamea spirituală în generația tânără este vizibilă. În multe părți ale Europei, oamenii caută biserici autentice și o viață cu Dumnezeu și acest lucru mă bucură nespus. Pot spune același lucru și despre România: în ultimii ani, ori de câte ori am călătorit prin țară, am întâlnit tineri la început de drum în credință sau tineri care Îl cunosc de mai mult timp pe Dumnezeu, dar care vor să fie lumină pentru El. Chiar și acum, un grup de tineri m-a invitat să mă întâlnesc cu ei în Timișoara la finalul anului, pentru a vorbi despre evanghelizare și misiune.

Vreau să cred că, în perioade turbulente și în contexte pline de instabilitate, Dumnezeu își ridică oameni care vor să trăiască altfel pentru Împărăția Lui. Aceasta a fost și tema discuțiilor din Amsterdam, iar eu am plecat extrem de încurajat, văzând semne în multe țări că tinerii doresc să vadă o schimbare.

De exemplu, în Franța, într-o zonă a Parisului, lucrurile s-au schimbat radical: acum câțiva ani, era greu să mobilizezi oameni să vină și să învețe engleză (un curs în care oamenii aud despre Isus), mai ales oameni de alte credințe. Astăzi, oamenii sună singuri la ușă și întreabă dacă mai sunt locuri, iar evanghelizările pe stradă atrag tineri cum nu se întâmpla nici măcar în urmă cu 3-4 ani. Toate acestea aduc multă speranță pentru continentul european. Haideți să mijlocim și să cerem Domnului și mai mult, până când toți vor fi saturați cu prezența Lui.

Pași spre un impact local, național și international. În luna iunie a acestui an scriam despre faptul că atât eu, cât și Luiza, am fost invitați să ne alăturăm echipei naționale de conducere a mișcării misionare „Tineri pentru Misiune România", care numără peste 120 de misionari la nivel național și peste 20000 la nivel global. În luna noiembrie am avut și prima întâlnire cu lideri, reprezentanți de la fiecare centru de misiune din țară.

Unul dintre subiectele pe care Dumnezeu mi le-a pus profund pe inimă și la care am început să lucrăm în cadrul acestei întâlniri a fost: Cum putem, ca centru de misiune, să creăm un impact la nivel local, național și internațional? Care sunt elementele care pot produce un impact real? Pentru că dorința noastră, fie că vorbim de o organizație misionară sau de biserică, este să trăim cu un impact acolo unde Dumnezeu ne-a pus.

Cele trei zile petrecute împreună ne-au adus provocări importante: nu doar să căutăm fața lui Dumnezeu, ci și să ne uităm în mod concret la direcțiile noastre de lucru. Prin rugăciune și dialog am constatat unde suntem astăzi, cum ne-am dori să arate impactul nostru peste cinci sau zece ani, care ar fi situația ideală și ce pași trebuie să facem pentru a ajunge acolo.

Aceasta a fost doar prima întâlnire dintr-o serie de evenimente planificate. Urmează ca în a doua parte a lunii ianuarie să ne reîntâlnim și să continuăm să construim pe ceea ce Dumnezeu a început. Consider că am făcut un prim pas înainte: am putut fi onești cu noi înșine, să identificăm punctele forte și slăbiciunile, și să începem să stabilim priorități pentru a avea un impact acolo unde Dumnezeu ne-a așezat și să vedem mii de tineri din România echipați și trimiși.

Și nu vorbim doar de un impact la nivel local, ci și de influență la nivelul națiunii pe care o reprezentăm și chiar la nivel internațional, atât între oamenii neevanghelizați, cât și în mediul creștin global. Și scriu asta cu dorința de a vă provoca pe fiecare acolo unde aveți influență să începeți să procesați întrebări similare pentru a da o nouă direcție și suflu lucrării locale.

Jurnal personal: Oboseală, provocări de sănătate și credință. În ultimele două-trei săptămâni, starea mea de sănătate nu a fost cea mai bună, probabil pe fond de oboseală. Dacă mă gândesc că doar în ultimele trei luni am parcurs zeci de mii de kilometri – în aer, dar și terestru – și am participat la sute de ore de întâlniri, înțeleg de ce apare această oboseală. Este îmbucurător, însă, pentru că pentru asta trăim și ne dorim să vedem roadele lucrării.

Încă mă gândesc că doar Domnul știe câți ani ne mai rămân de trăit și, până la urmă, ne dorim să trăim fiecare zi la maxim. Dar această dorință vine la pachet și cu provocări fizice. Uneori te simți depășit, oboseala devine cronică și între călătorii nu am avut uneori decât o zi-două de pauză. Acum, când scriu, am patru geamantane deschise în cameră și încă mai avem lucruri de scos.

În ultima perioadă, am început să am dureri constante de spate, de la

Marian predând în Germania, în Herrenhut

cărat bagaje, stat în picioare și mers mult. De aproximativ trei săptămâni, mă supără și fierea; aproape că reacționez la orice mâncare; durerea uneori mă ține ore până mai scade. Sunt sub tratament cu produse naturiste, încerc să mă recuperez și probabil că va trebui să fac o vizită doctorului curând.

Și Luiza a resimțit foarte mult această perioadă, mai ales pe fond de oboseală și i-a fost uneori destul de rău, iar o dimineață a fost foarte dificilă cu dureri imense de cap și stări de rău.

Am împărtășit aceste lucruri pentru cei care poate doresc să știe un pic mai mult despre noi și provocările cu care ne confruntăm. În rest, cu ajutorul Lui Dumnezeu, suntem bine în celelalte aspecte.

2026: Mulțumire, recunoștință și chemare la biruință. Iată-ne pășind în 2026! Anul 2025 a trecut parcă prea repede, dar suntem recunoscători Lui Dumnezeu pentru felul în care a purtat de grijă fiecăruia din noi și pentru implicarea Bisericii în misiunea globală.

Vreau să vă mulțumesc pentru sprijinul și consecvența în susținerea lucrării. Cele mai multe din resursele care ajung prin intermediul InfoMisionar sunt folosite în câmpul de misiune din India, Asia, Africa, în zone cu nevoi mari, iar donațiile specifice ajung exact acolo unde s-a precizat. Mulțumim în numele tuturor fraților și surorilor care au fost încurajați prin aceste eforturi pe care le-ați făcut.

Nu pot să nu mă întreb cum ar arăta lucrarea de misiune fără parteneriatul dintre misionari și Biserica globală. Este, în definitiv, lucrarea lui Dumnezeu, iar noi suntem chemați să fim participanți activi la extinderea împărăției Sale – acolo unde ne aflăm, dar și acolo unde Dumnezeu ne cheamă să ne implicăm în alte colțuri ale lumii.

Dumnezeu să binecuvânteze în acest an și să ne ajute să fim oameni care umblă în biruința Lui, oameni pasionați de voia Sa și de trezirea spirituală, gata să investim tot ce avem și să ne dedicăm pe noi înșine pentru a aduce roade pentru Tatăl nostru.

Cu inima aproape de voi,

Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Timpul misiunii de: 16.12.2025

Provocări zilnice

Dorim să mulțumim Dumnezeu și dumneavoastră pentru dragostea pe care o arătați față de lucrarea de misiune. Vă mulțumim din toată inima pentru rugăciuni, pentru sprijinul financiar și pentru toată grija și devotamentul pe care le manifestați față de noi. Dumnezeu Dumnezeu să vă binecuvânteze din plin! Apreciem nespus de mult tot ceea ce faceți.

Lucrarea cu plăcerile, soțiile acestora și liderii din diferite biserici merge destul de bine. Am avut mai multe întâlniri în care nu am vorbit femeilor, iar soțul meu a vorbit bărbaților. Prin mila Domnului, încercăm să îi încurajăm și să îi întărim în lucrarea la care Dumnezeu i-a chemat. La aceste întâlniri au participat plăcerii și liderii din aproximativ zece biserici, din sate și zone diferite.

Am observat încă un lucru dureros, atunci când Domnul lucrează, și Satana încearcă să lucreze.

Din păcate, un plăcer cu care soțul meu colaborează de peste 15 ani – pe care l-a pregătit la Colegiul Biblic, l-a ajutat să înceapă o biserică la sat și pe care l-a invitat să locuiască o perioadă la casa de misiune (încă locuiește în aceeași curte cu noi, într-o casă cu două camere) – a început să ne creeze mari probleme.

Am observat că relația dintre el și soția lui nu este bună. De aproximativ un an, soția locuiește cu copiii mai mult la mama ei. De multe ori, soțul meu l-a întrebat cu sinceritate: „Frate, cum stau lucrurile între tine și soția ta?” Nu o mai vedem locuind cu tine.” Răspunsul a fost mereu același: „Totul este bine.”

De ceva timp, acest plăcer a început să ne ceară bani, spunându-că dorește să cumpere un teren pentru a-și construi o casă. Soțul meu i-a spus că, dacă Domnul va pregăti resursele, îl vom ajuta. Deocamdată încă, Dumnezeu nu a pregătit aceste resurse.

Ulterior, a început să spună că, dacă soțul meu ar muri, el nu ar ști ce să facă și că întâlnește neapărat să fie ajutat să își cumpere teren și să își construiască o casă.

De aproximativ o lună, situația a escaladat grav: a început să ne amenințe că, de fapt, noi îi datorăm mii de dolari și că a angajat avocați pentru a calcula sumele pe care le-ar avea de primit și pentru a ne forța să le plătim. Susține că soțul meu i-ar fi promis bani și că, prin urmare, suntem datori.

Soțul meu se simte profund trădat. A crezut că acest plăcer este unul dintre cei mai credincioși oameni cu care lucrează și în care avea cea mai mare încredere. A investit mult în el: i-a oferit locuință gratuită, mașină, sprijin financiar, ajutor pentru începerea bisericii, pentru construcții și multe altele. Iar acum acest om dorește să ne dea în judecată. Este extrem de trist și dureros să ajungem într-o astfel de situație.

Din păcate, atât el, cât și soția lui sunt grav bolnavi. Nu știm exact ce a o îmbolnăvit în perioada pandemiei, când nu eram în Zambia, dar când am revenit în 2021, amândoi erau foarte slabi și aproape de moarte. Un alt plăcer ne-a spus că se pare că amândoi suferă de SIDA.

O problemă și mai gravă este faptul că au început să meargă la vrăjitori, pentru a primi apa zise „medicamente” făcute prin vrăji și descântece, crezând că astfel se vor vindeca. Este extrem de trist, deoarece nu își pun încrederea în Dumnezeu, ci apelează la practici oculte transmise din neam în neam.

Vă rugăm din inimă să vă rugați pentru noi. Avem mare nevoie de rugăciune, de protecția divină a Domnului și de intervenția Lui pentru a rezolva aceste probleme.

În rest, îi mulțumim Domnului pentru întâlnirile avute cu copiii din diferite biserici. Totul a decurs foarte bine și mai mulți copii și-au arătat dorința de a-L primi pe Domnul. Vineri, pe 19 decembrie, ne vom întâlni cu mai multe familii de plăcerii, împreună cu soțiile și copiii lor. Fiecare copil va primi ghiozdane, încălțăminte, ceasuri, dulciuri și alte lucruri. Dorim să fim o binecuvântare pentru acești copii.

Avem și provocări zilnice. Situația în zona noastră rămâne dificilă: nu avem curent electric, zilnic și ne bazăm pe pompa și pe luminatul solar. Pentru spălat rufe, gătit sau căldură trebuie să așteptăm să vină curentul.

Domnul este bun și avem și o veste bună. La începutul lunii noiembrie am fost din nou la Lusaka, la Ministerul de Interne, unde am aflat că documentele depuse pentru reînnoirea cărților de rezidență nu apăreau în sistem. S-a dat vina pe problemele de internet și pe faptul că documentele nu ar fi fost depuse. A fost nevoie să depun din nou toate actele.

Un plăcer care locuiește în Lusaka s-a oferit să meargă săptămânal la Ministerul de Interne pentru a se interesa de situație. Așa a și făcut. De multe ori, funcționarii ne întrebau de ce am fost puși să plătească aceleași taxe de mai multe ori și de ce lucrurile nu se rezolvaseră încă din 2022.

În cele din urmă, în luna decembrie, am primit scrisoare de la Ministerul de Interne prin care eram chemați să ridic cărțile de rezidență. Slavă Domnului, problema s-a rezolvat!

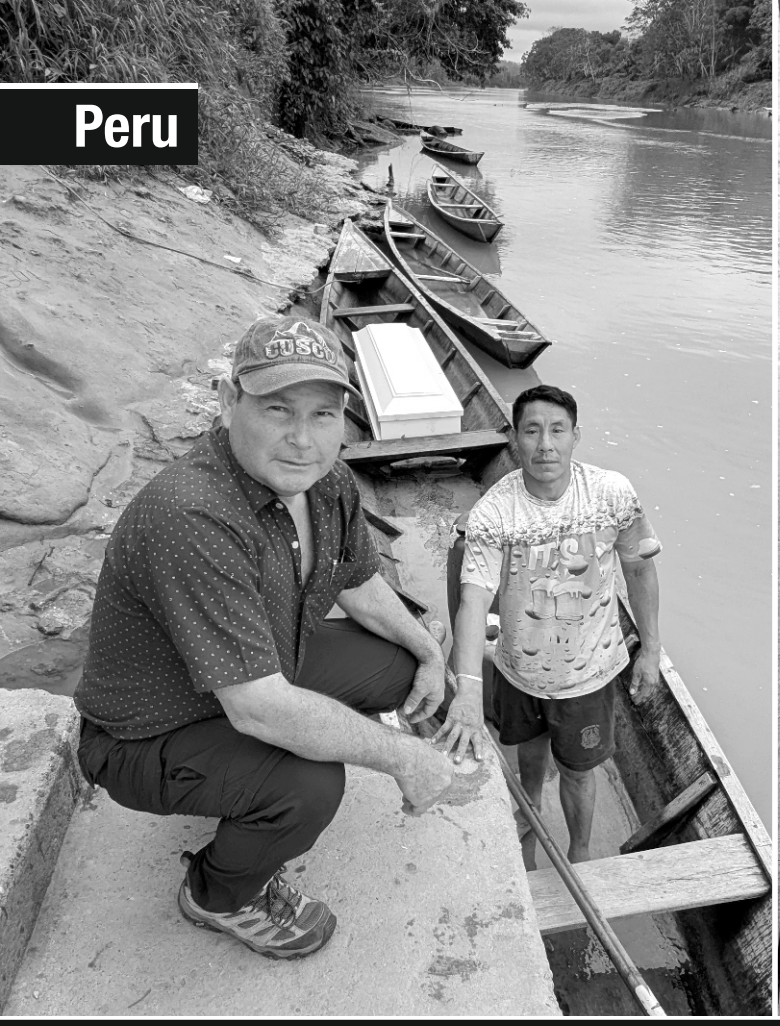
Vă mulțumim mult pentru rugăciuni. După ani de așteptare, Dumnezeu a răspuns.

Da, trecem printr-o perioadă dificilă, dar ne punem încrederea în Cel care ne-a promis: „Nicidecum n-am să te las, cu nicium chip nu te voi părăsi” Evrei 13:5. Ce promisiune minunată!

Dumnezeu să vă binecuvânteze din plin!

Vă apreciem mult și vă îmbrățișăm cu dragoste.

Maria și Charlie Keach (Italia) - marialorenakeach@gmail.com

Relatare misionară din 11.12.2025

La tribul Nahua

„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine…” 2 Timotei 3 v 2-3

Dragii noștri frați și surori în Domnul nostru Isus Hristos, harul, pacea și dragostea Domnului să vă umple inimile și sufletele în fiecare zi. Este o mare bucurie să vă putem saluta prin acest mediu și să vă povestim câte ceva despre noi și lucrarea la care ne-a chemat Domnul.

Este adevărat că trăim vremuri grele, cum zic versetele de mai sus, și de multe ori nu știm ce să facem când firea pământească se ridică cu putere să-și ceară drepturile. Dar Cuvântul ne spune să fim treji și să veghem, că potrivnicul dă târcoale ca un leu și caută pe cine să înghită. Duhul este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.

De aceea trebuie să ne alimentăm zilnic din Cuvântul Domnului, ca să întărim duhul și să lăsăm firea să moară. Avem nevoie de multă rugăciune, umilință și credință puternică în Domnul.

Mulțumim că sunteți alături de noi și ne susțineți mereu cu rugăciunile dumneavoastră.

Micuțul Er Natan. Cei care ați urmărit ultimul număr al revistei, vă amintiți că vă relatam despre familia fratelui Emanuel și sora Ilaria, cu micuțul Er Natan.

Puterea Domnului este mare și vreau să vă spun că i-a ajutat să ajungă cu bine în comunitate, acasă la ei. Er Natan a rezistat cu bine tot drumul acela lung, din transport în transport, până acasă. A fost bine în tot acest timp; mulțumim Domnului pentru îndurarea Sa și pentru cei care s-au rugat.

În ultimul timp, fratele Emanuel ne-a spus că s-au format ceva bube și infecție în jurul furtunului pe care i l-a pus copilașului Er Natan. Era trist, că nu știa ce să facă și cu ce să-l curețe, din lipsă de medicamente și cele necesare pentru acest lucru.

Comunicarea cu dumnealui nu este posibilă decât când iese dumnealui de la trib și merge într-o comunitate unde are semnal și ia legătura cu noi. Mulțumim mult că vă rugați pentru această familie.

Călătorie la tribul Nahua. După ce Raul s-a întors cu bine din San Fausto, pe 9 septembrie, s-a pregătit de călătorie ca să meargă la tribul Nahua. După ce a pregătit tot ce avea de dus, pe 27 septembrie a început călătoria din Lima până în Atalaya, după care a continuat călătoria cu barca pe râu până în Sepahua. Acolo s-a întâlnit cu șeful cel mare de la tribul Nahua, care a venit să-l însoțească pe Raul și să-l ducă la el în trib.

Șeful s-a bucurat foarte mult când l-a reîntâlnit pe soțul meu, deoarece nu-l mai văzuse demult, din octombrie 2024, când s-au cunoscut. A fost surprinzător cum s-a legat o prietenie la prima vedere. Aceasta este doar puterea Domnului. Când a plecat din

trib ca să se întâlnească cu soțul meu, le spunea la toți, bucuros: „Vine pastorul meu, el este o persoană bună.”

După ce s-au întâlnit în Sepahua, au plecat cu barca spre trib aproximativ două zile și o noapte, unde au dormit la marginea râului. Domnul este bun și i-a ocrotit și au ajuns cu bine, chiar dacă dificultățile nu au lipsit. Ajunși acolo, a fost prezentat întregului trib. Șeful cel mare a făcut o adunare generală unde i-a chemat pe toți cei din comunitate.

Oamenii aceștia trăiesc în condiții foarte grele. Nu au sursă de apă decât din râu și nu au pădure aproape ca să găsească lemne pentru gătit. Sunt câțiva copaci în jurul tribului, dar sunt multe persoane și nu ajung. Trebuie să treacă râul cu barca și să meargă să caute lemne pentru foc.

Dar cea mai mare problemă e apa, deoarece râul este contaminat cu mercur. Pe râu, în sus, sunt mineri care spală aurul în râu și folosesc mercurul. Chiar și peștii pe care îi pescuiesc sunt plini de mercur, deși este hrana lor de fiecare zi.

Este foarte trist pentru că majoritatea sunt bolnavi și mor foarte timpuriu. Când a ajuns Raul la ei, murise o fată de 14 ani; nu au putut să o salveze. În general le ies tot felul de tumori pe gât, pe corp, iar majoritatea suferă de TBC.

Este și mai trist că mor fără să cunoască pe Dumnezeu. Cât a stat Raul acolo, i-a strâns în fiecare zi și le-a vorbit din Cuvânt. Mulțumim tuturor care s-au rugat ca această călătorie să fie posibilă, deoarece acest trib este foarte izolat și nu oricine are acces la ei. Domnul i-a dat trecere lui Raul în ochii șefului și ai celorlalte autorități, ca să poată intra.

Mulțumim Domnului, de asemenea, pentru banii pe care îi primim, deoarece drumul este costisitor și foarte lung, dar merită sacrificiul, deoarece sufletele acestea sunt scumpe în ochii Domnului. A putut să le ducă ceva haine, medicamente de bază, cu care a putut să îi ajute în anumite probleme de sănătate.

Mulțumim Domnului pentru harul și grija ce i-a purtat lui Raul, s-a întors cu bine acasă pe 8 octombrie.

Domnul este bun și face lucruri mari și minunate. Mulțumim și dumneavoastră pentru rugăciuni și pentru că sunteți parte din această echipă. Domnul vă va răsplăti pe deplin.

Despre noi ca familie. Briana și Filip termină studiile pe 19 decembrie, când se încheie anul școlar aici, în Peru. Briana este în examenele finale la facultate, iar Filip în examenele finale de sfârșit de an la liceu. Domnul să-i ajute să termine cu bine examenele și să încheie anul cu bine.

Eu, Aura, sunt cu multe activități în luna decembrie. Îl rog pe Domnul să-mi dea putere și înțelepciune în toate și cât mai multe suflete să cunoască despre planul de mântuire în Domnul Isus, care a venit să se nască în lumea noastră ca să ne salveze pe noi și pe toți cei ce cred în El. Rugați-vă pentru mine ca Domnul să-mi dea putere și înțelepciune. Cu trecerea anilor nu mai am atâta energie și mai sunt din când în când și limite impuse de sănătate.

Mulțumim Domnului pentru tot ce a făcut pentru noi și prin noi și anul acesta și să ne călăuzească cu Duhul Său cel Sfânt și anul care vine.

Vă dorim și dumneavoastră un an binecuvântat, cu bucurii, pace, sănătate și multă dorință de a-L vesti pe Domnul.

El să vă răsplătească pe deplin osteneala dumneavoastră și că ne-ați însoțit și anul acesta. Și, dacă va voi Domnul, să continuăm și anul care vine tot împreună, spre slava numelui Său. Vă suntem recunoscători din toată inima. Răsplata va fi pe măsură.

Vă îmbrățișăm cu toată dragostea,

Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Alături de Ammou Fawzi și colega mea

Relatare misionară din 12.12.2025

Domn al păcii

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Tatăl veșniciilor, Domn al păcii.” Isaia 9:6

„Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.” Filipeni 4:7

„Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători.” Coloseni 3:15

Dacă am putea sintetiza într-un singur cuvânt lucrul după care lumea în care trăim tânjește cel mai mult astăzi, acesta este cuvântul: **PACE.**

Pace - în mijlocul strâmtorărilor.

Pace - în pragul unui viitor întunecat.

Pace - în chin și în singurătate.

Pace - când războiul amenință fără milă.

Pace - când binele este numit rău, iar răul bine.

Lumea se frământă, temeliile sunt clădite prin propria ei zbatere, timpurile financiare sunt tulburi, strigătul celor oprimați este înăbușit, iar valorile morale sunt răsturnate. Și totuși, „Un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat...”

Oare cât timp îi va mai trebui lumii să înțeleagă că, de fapt, pacea nu este „un lucru” sau doar ”o stare”, ci o **PERSOANĂ**? Chiar EL, Cel „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Tatăl veșniciilor, Domn al păcii”.

Cel al cărui glas străbate veacurile, care ne așteaptă pe toți cu brațele larg deschise, rostind apăsător: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” „Vă las pacea; vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.”

Oare până când va fi ignorată chemarea Lui?

Meditând mai mult asupra versetelor de mai sus, Domnul mi-a atras atenția asupra faptului că pacea Domnului este oarecum personificată în acele rânduri, fiind prezentată în Filipeni 4:7 ca un **străjer** care păzește din exterior inima și mintea noastră de orice uneltire a inamicului - o protecție divină împotriva fricii, anxietății și tulburării.

Apoi, în versetul din Coloseni, cuvântul „să stăpânească în inimile noastre” este redat în textul original printr-un termen folosit în jocurile atletice - ca un **arbitru** care hotărăște din interior ce este corect și ce nu trebuie lăsat să intre sau să rămână în inima noastră, călăuzind alegerile noastre și indicând direcția corectă atunci când întâmpinăm conflicte, confuzie sau îndoieli.

Domnul să ne ajute să lăsăm ca pacea Domnului să fie străjerul care ne protejează și arbitrul care ne îndrumă inima și gândurile în fiecare circumstanță a vieții noastre!

Viața în Orientul Mijlociu, locul în care Domnul m-a chemat să-I slujesc în ultimii șase ani, îmi oferă zilnic prilejul de a trăi și a înțelege în profunzime ceea ce înseamnă cu adevărat „pace”.

Uneori simt biruința, alteori rămân cu conștiința faptului că Domnul îmi va oferi o nouă șansă de a trece cu bine testele și provocările pe care le întâmpin. Ce minunat este să realizezi că, indiferent de rezultat, Duhul Sfânt este mereu la lucru, iar harul Său nemărginit este întotdeauna la dispoziția noastră!

Acest har minunat l-am experimentat în mod vădit și în ultimele trei luni de slujire, continuând lucrările la apartamentul pe care Domnul ni l-a dăruit anul acesta. Ținta noastră a fost să îl echipăm cât mai bine și să îl facem cât mai adecvat nevoilor tuturor sufletelor pe care Domnul ni le va încredința, pentru a le oferi un refugiu, adăpost și îngrijire.

Împreună cu echipa, am avut mult de lucru la curățenie, după ce echipa de zugravi și-a încheiat activitatea. Apoi am început să organizăm și să planificăm cu minuțiozitate modul în care dorim să folosim fiecare colțișor al apartamentului.

Pentru că aveam nevoie de spații suplimentare de depozitare pentru materiale în sala de activități de la subsol, am găsit un tâmplar foarte cumsecade, care ne-a realizat etajere și dulapuri adecvate. Acesta m-a ajutat și cu fixarea pe perete a tablourilor, precum și cu alte proiecte similare. Tot el ne-a pus în legătură cu un electrician priceput, care ne-a fost de mare ajutor, deoarece și la partea electrică mai era ceva de lucru.

Întrucât iarna se apropia și știam că centrala de încălzire pe păcură, lăsată de fostul proprietar, era ruginită și într-o stare jalnică, am făcut cercetări și negocieri pentru a o înlocui cu una nouă. Mulțumim Domnului pentru toți cei care au dăruit financiar și pentru faptul că acest proiect a fost încheiat cu succes; în prezent, beneficiem de căldură prin calorifere!

O altă problemă întâmpinată a fost lipsa de apă. Din cauza dificultăților economice majore cu care se confruntă țara, dar și a lipsei de curent electric și combustibil, pompele de stat care ar trebui să alimenteze blocurile funcționează doar o dată pe săptămână sau chiar mai rar. Din acest motiv, fiecare proprietar este nevoit să investească în rezervoare de apă, de obicei amplasate pe acoperiș. Al nostru era foarte mic, vechi și ruginit, cu o capacitate de doar 1.000 de litri, insuficientă pentru nevoile noastre casnice. Am investit, așadar, într-un rezervor nou, de 2.000 de litri, pe care l-am instalat pe acoperiș. Îi mulțumim Domnului pentru toate donațiile primite de la dumneavoastră, dragi susținători prin Info Misionar, care ne-au fost de mare folos pentru ca și acest proiect să fie dus la bun sfârșit!

Acum, sperăm noi, avem suficientă apă și pentru a uda mica noastră grădină de pe terasă, un alt proiect la care sora mea, Elena, a fost de mare ajutor când m-a vizitat în luna octombrie. Ce binecuvântare este să avem o priveliște atât de frumoasă și înălțătoare!

Ce bucurie a fost să primim și primii noștri vizitatori însemnați: Ammou Fawzi, în vârstă de 93 de ani (soțul mamei Jacqueline - o persoană care a însemnat atât de mult pentru noi), și pastorul Elie, împreună cu soția sa, Nadine, care fac parte din bordul noii asociații. Aceștia L-au lăudat cu multă bucurie pe Domnul alături de noi pentru acest apartament minunat și au rostit o binecuvântare peste el, peste lucrare și peste toți cei care îi vor trece pragul! Aceste momente prețioase îmi vor rămâne întotdeauna imprimate în inimă.

La începutul lunii decembrie am venit în țară pentru a-i surprinde pe părinți cu ocazia aniversării celor 50 de ani de căsătorie. Am trăit momente minunate, atât în familie, cât și în cadrul bisericii locale din care fac parte părinții mei, care i-au sărbătorit și ei cu mare bucurie și jertfă. Din nefericire, tatăl meu a trebuit apoi să fie internat în spital pentru nouă zile, pentru investigații și tratament, din cauza unor complicații serioase la ochi.

Am fost nevoită să îmi prelungesc șederea până după sărbători, pentru a fi un sprijin pentru părinți în această perioadă dificilă. Din păcate, tatăl nu mai poate conduce mașina, iar mama nu a condus niciodată, din cauza problemelor majore la ochi, așa că vor fi multe schimbări în modul lor de trai în această nouă etapă a vieții lor. Ne bazăm pe harul și îndurarea Domnului!

Aș dori să aduc la cunoștința dumneavoastră și alte motive de rugăciune:

• Situația de securitate a țării, care se confruntă cu o posibilă nouă etapă de conflicte armate din exterior împotriva organizației teroriste care a acaparat-o precum o caracatiță.

• Începând cu Noul An, ne dorim mult să putem demara activitățile noii asociații pe care am înființat-o. Încă așteptăm ultima semnătură de aprobare din partea ministrului de interne. Domnul știe de ce permite această așteptare atât de îndelungată și ne supunem cu credință voii Lui, cea bună, plăcută și desăvârșită.

• Pentru protecția noastră și a celor dragi cu care lucrăm, ca orice uneltire a celui rău împotriva lucrării noastre să fie îndepărtată, indiferent sub ce formă s-ar manifesta.

• Pentru ca Duhul Sfânt să pregătească inimile tuturor persoanelor care își vor găsi refugiul la adăpostul nostru și pentru mântuirea și reabilitarea lor, după traumele enorme suferite.

În încheiere, aș dori să îmi exprim întreaga recunoștință și mulțumire față de dumneavoastră, tuturor celor care simțiți împreună cu noi pentru lucrarea din Orientul Mijlociu și care ne încurajați mereu prin susținerea dumneavoastră. Domnul Păcii să vă fie alături în orice vreme, să vă dăruiască un timp plin de bucurie cu ocazia sărbătorii nașterii Domnului și să vă fie mângâiere și sprijin pe tot parcursul Noului An!

Cu multă prețuire și recunoștință,

Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Familia Dragomir

Relatare misionară din 21.12.2025

Vești și planuri

Prin mila și harul Domnului, iată-ne din nou la sfârșitul unui nou an. Dacă ne uităm cu atenție în urmă, putem vedea cu certitudine că o mână nevăzută, care face ce vrea, când vrea, cum vrea și cu cine vrea, a acomodat multe piese din puzzle-ul vieții noastre. Această mână nevăzută este mâna lui Dumnezeu, care tot ceea ce începe duce la bun sfârșit. Numai când ne uităm înapoi putem înțelege că și lucrurile rele, ca și cele bune, toate lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe El. Tot ceea ce ni se cere este să Îl iubim pe Dumnezeu. Restul toate se vor acomoda la locul lor.

Eu și Sara am putut să ne uităm înapoi, să analizăm tot ceea ce s-a întâmplat în anul acesta și am putut rosti că Dumnezeu a avut dreptate în toate. Anul 2025 a fost un an presărat cu multe încercări și atacuri, ca niciodată înainte. Am putut vedea pe pielea noastră proprie influența celui Rău, care a venit numai cu un scop: ca să ucidă, să fure și să prăpădească.

Pentru mult timp nu înțelegeam anumite comportamente din partea anumitor persoane care, infiltrate în biserică de mai mulți ani, au reușit să strice atât de mult, până acolo că au reușit să întoarcă pe copiii mai multor familii împotriva propriilor părinți, creând conflicte între frați și familii și, în mod constant, atacând conducerea bisericii și staff-ul de la școală. În urma confruntării, aceste persoane au fost expuse și au ales să se retragă din adunare, ceea ce a adus o mare pace necesară și a restaurat familiile afectate.

Una din aceste familii afectate am fost chiar noi și Îi mulțumim Domnului Isus pentru felul în care El a protejat pe copiii noștri și, în ciuda rebeliunii din trecut, ne bucurăm de unitate din nou ca familie. Cea mai afectată a fost Ruthie, care a mărturisit influența negativă a acestor persoane în viața ei pentru mai mulți ani. La sfârșit de toate, mulțumim Domnului pentru protecția Lui și harul Lui, care ni se arată în fiecare zi. Am terminat anul acesta mai puternici și mai uniți, ca familie și ca adunare. Dar asta nu înseamnă că cel Rău a terminat cu noi. Dacă pe Domnul Isus L-a lăsat în pace numai „pentru un timp", cu atât mai mult pe noi ne va ataca din nou. Dar știm cu siguranță că Cel ce este în noi este mai tare decât cel ce este în lume.

Ruthie a terminat al cincilea semestru la facultate. Studiază la Universitatea Fresno State din California, secția de Patologia Limbii Vorbite; cu alte cuvinte, ea va lucra cu copiii care au tulburări de comunicare. Ne bucurăm să vedem cum Dumnezeu lucrează la restaurarea ei. În paralel lucrează la un restaurant mexican și are grijă de copii mici în timpul liber, ca să poată suporta cheltuielile. Ea și Caleb locuiesc cu bunicul lor, tatăl Sarei.

Caleb mai are un semestru ca să termine cei doi ani de colegiu și să devină mecanic de avioane comerciale. Apoi va putea continua încă doi ani ca să devină inginer de aviație, dar se pare că va rămâne numai ca mecanic. El și Ruthie fac parte din echipa de închinare din biserica creștină unde merg. Caleb va putea să își caute un job ca mecanic de avioane la orice aeroport sau companie de zbor. Mai mulți frați români din California au astfel de joburi, dar unul din ei, în special, l-a călăuzit să meargă în această direcție. Îi suntem recunoscători fratelui Costel Leleu, din Sacramento, care a venit în Mexic să mă ajute la un proiect de construcție și, povestind cu Caleb, a putut să aibă asupra lui o influență pozitivă. Seara, după ora 16:00, Caleb lucrează ca bucătar la un restaurant italian, foarte aproape de unde locuiește.

Ceilalți trei, Joshua, Nathanael și Joseph, sunt cu noi în Mexic, încă în școală. Anul acesta Joshua va termina liceul, un an mai târziu, și dorește să se înroleze în armata Statelor Unite. Nu este ceea ce noi ne dorim, dar avem pace. Nathanael continuă să fie un mister; încă nu este clar în ce direcție va merge. Joseph vrea să urmeze pe Caleb și tot ceea ce vorbesc amândoi este numai despre avioane și motoare de avioane. Dar, peste toate, ne bucurăm de copiii pe care ni i-a dat Domnul și de faptul că ne sunt supuși. Asta este un mare avantaj pentru noi în lucrare și mai ales ca presbiter în adunare.

Mulțumim și pentru rugăciunile dumneavoastră, acum că unii v-ați rugat pentru mine din prima mea zi în Mexic, în urmă cu aproape 26 de ani, când am plecat singur și acum am tolba plină. Nu ne lăsați! Rugați-vă pentru noi!

Pe 17 decembrie am luat vacanța de iarnă și Sara este foarte fericită, mai ales că eu și ea, pe 25 decembrie, vom veni în România pentru două săptămâni. Acum că avem casuța noastră în România, Sara dorește așa de mult să ne mutăm în România. Mi-a zis într-o zi: „Narcis, sunt 31 de ani de misiune!" Și o înțeleg și sunt foarte recunoscător Domnului pentru soția pe care mi-a dat-o. Cu unii din dumneavoastră ne vom putea vedea peste câteva zile în România.

Ne bucurăm de sufletele pe care Domnul ne-a ajutat să le câștigăm pentru Evanghelie și să le putem uceniciza. Am ajuns la concluzia că sunt cei ușor de lucrat cu ei. Cei care vin din alte adunări sunt mereu cei mai problematici. Nu e de mirare că Domnul Isus ne-a trimis în toată lumea să vestim Evanghelia și să facem ucenici. Este unul din timpii cei mai frumoși pentru noi din timpul săptămânii să deschidem Biblia cu noii convertiți.

La magazinul nostru de second-hand continuăm să vedem mâna Domnului cum poartă de grijă. Multe suflete au venit la adunare prin acest magazin, pe care îl deschidem miercurea și sâmbăta. Acolo avem ocazia să vorbim cu lumea și să le vestim Evanghelia.

Un lucru care este neclar pentru noi, dacă ne vom muta în România în viitor, este soarta școlii din Mexic. După cum știți, este finanțată de magazinul nostru și dacă o predăm altei conducere, foarte ușor poate deveni business, așa cum marea majoritate a astfel de școli sunt și nu va mai fi o lucrare creștină, cum este acum. Va însemna că numai familiile înstărite vor putea înscrie copiii lor la școala noastră, și nu și cei mai săraci, ca acum. Este un alt motiv de rugăciune. Avem nevoie de călăuzire de sus.

Închei aici scrisoarea noastră de rugăciune și vrem să vă mulțumim pentru că ați fost alături de noi în tot timpul anului 2025, prin rugăciune și suport financiar. Domnul să vă răsplătească toată osteneala dumneavoastră.

Pentru că El viu,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

Relatare misionară din 31.12.2025

Lucrarea printre mongoli

Vă salutăm cu mult drag și vă urăm binecuvântările Domnului pentru anul nou în care am intrat!

Dorim să vă mulțumim pentru rugăciunile, susținerea și încurajarea pe care ni le-ați oferit de-a lungul anul trecut. În retrospective anului 2025, inimile noastre sunt pline de recunoștință pentru modul în care Dumnezeu a lucrat și ne-a purtat pas cu pas în viață și slujire.

Un mic bilanț al evenimentelor majore din anul 2025, include finalizarea proiectului de construcție al clădirii de activități din Ulziit. Această lucrare a fost posibilă cu ajutorul unei echipe de doi constructori din România, care au slujit cu dăruire și sacrificiu. Clădirea este deja un spațiu util, folosit pentru întâlniri, activități cu copiii și tinerii cu care lucrăm.

Pe parcursul verii, am avut bucuria de a organiza tabere împreună cu o echipă de voluntari din România. A fost un timp intens și rodnic, în care mulți copii și tineri au auzit Evanghelia, au legat relații frumoase și au fost încurajați în umblarea lor cu Domnul.

Tot în acest an, slujirea noastră în cadrul bisericii internaționale a fost una deosebit de solicitantă, din cauza absenței îndelungate a pastorului și a soției sale. Am fost implicați intens în viața adunării, atât în predicare, la școala duminicală, cât și în oferirea de sprijin organizatoric. Ulterior, am ajutat și în procesul de tranziție a conducerii bisericii, în contextul plecării definitive a pastorului din țară, un proces delicat, cu numeroase responsabilități legale.

Un alt aspect important al slujirii noastre a fost ucenicizarea, atât unu la unu, cât și în grupuri mici. Simțim tot mai clar că aceasta este o nișă spre care Domnul ne îndreaptă și pe care ne cheamă să o dezvoltăm: concretizată prin clădirea de relații profunde, formare spirituală constantă și umblare necondiționată alături de oamenii ce se deschid și au nevoie de noi.

Privind spre anul 2026, dorim să ne concentrăm mai mult pe dezvoltarea și susținerea lucrării din Ulziit și mai puțin pe implicarea în biserica internațională. Ne rugăm pentru înțelepciune și lumină, ca să putem discerne nevoile reale ale generației mongole tinere, nevoi care s-au schimbat de-a lungul anilor și care cer o abordare actualizată și ancorată în adevărul Scripturii.

În vara anului 2026, plănuim o vizită de aproximativ două luni în România. Dorim să vizităm mai multe adunări, să prezentăm un raport al lucrării noastre din Mongolia și, totodată, să încurajăm și să mobilizăm credincioșii la lucrarea de misiune externă.

Dacă adunarea dumneavoastră își dorește să ne aibă în vizită, vă rugăm să ne contactați din timp, pentru a putea planifica împreună detaliile vizitei.

În ceea ce privește familia noastră, copiii sunt în continuare școlarizați în sistem de homeschooling. Pe măsură ce cresc, acest lucru devine tot mai provocator. Ne rugăm pentru călăuzire și pentru oportunități de școlarizare, dacă acesta este planul Domnului pentru ei. Nevoile lor devin tot mai complexe odată cu vârsta, iar dorința noastră este să fim părinți înțelepți, plini de har, care să îi îndrume bine în această perioadă formatoare a vieții lor.

Vă mulțumim că ne purtați în rugăciune și contribuiți de resursele dumneavoastră materiale, luând parte la lucrarea pe care Dumnezeu o face în Mongolia. Fie ca Domnul să vă răsplătească credincioșia și să vă umple de speranță și tărie în așteptarea venirii Lui.

Cu dragoste în Domnul Isus,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Schimbarea acoperișului la casa de misiune din Pucalpa

Relatare misionară din 23.12.2025

Înainte merge Domnul

„Preaiubiților, vă sfătuiesc, ca pe niște străini și călători…” 1 Petru 2:11

Trăim vremuri în care pasiunea și înlesnirea pentru călătorii a înflorit în România. Inima misionară însă vibrează într-o altfel de atitudine față de călătorie: aici, pe pământ, suntem în trecere și avem responsabilitatea de a investi în patria noastră veșnică. Scopul aici, pe pământ, e să purtăm de grijă de interesele Regelui nostru ca și cum aici suntem doar în trecere.

Misionarii experimentează înstrăinarea de patria în care s-au format, de familia de care sunt legați, de obiceiurile cu care au fost familiarizați. Nu pentru că ne alegem noi, ci pentru că ascultăm de Regele nostru. Ne desprindem de ceea ce era „al nostru”, obișnuit, și învățăm să ne bucurăm în calitate de străini și călători în realități noi și neobișnuite, între oameni diferiți și în situații unde nu ne e confortabil.

În cazul nostru, a trebuit să încheiem timpul petrecut în România pe parcursul verii și ne-am întors în a doua noastră patrie, în luna septembrie. Tatăl Adinei ni s-a alăturat în speranța că avea să petreacă mai mult timp decât în vizita anterioară. Adina era entuziasmată pentru că îi e mai ușor să îl știe lângă noi decât singur, la mii de kilometri distanță.

Dificultăți la întoarcerea în Peru. Cu echipa mărită, ne-am avântat în activități multe și variate. Însă, la sosirea în Peru, ne așteptau mari provocări. Mai întâi, sănătatea Adinei. În România își făcuse niște investigații medicale ale căror rezultate aduceau preocupare. Aici a trebuit să le continue până la definitivarea unui diagnostic care a adus schimbări radicale în viața ei. Mulțumim lui Dumnezeu că El ne poartă de grijă să putem acoperi costurile referitor la sănătate și că schimbările duc negreșit spre un și mai mare bine al nostru. În cazul Adinei, a dus la niște răspunsuri pe care, dacă le-ar fi avut de mai mult timp, ar fi fost evitată multă suferință. Ne rugăm ca schimbările adoptate să ducă la o tot mai bună stare de sănătate.

În al doilea rând, a trebuit să acționăm rapid pentru schimbarea acoperișului casei de la baza de misiune. Acesta era foarte învechit, cu multe crăpături, și ne ploua în casă. Abia începea sezonul ploios, cu rafale și vijelii. Prin bunăvoința și colaborarea unor frați de la biserica din Pucallpa am făcut rost de schele și două ajutoare pricepute pentru ca lucrarea să se desfășoare în doar câteva zile. Acum avem un acoperiș nou și dormim fără grijă când plouă. Mulțumim lui Dumnezeu pentru purtarea Lui de grijă în toate detaliile.

Cea mai mare provocare cu care ne-am luptat în ultimele luni a fost procesul schimbării vehiculului cu care ne transportăm în lucrare. Datorită faptului că slujim în zone izolate, unde nu există transport în comun sau drumuri de calitate, avem nevoie de transport în siguranță pentru noi și lucrurile necesare, dar și să ne încadrăm în bugetul cu care funcționăm. Pentru că mașina noastră se învechise și producea cheltuieli dese pe reparații, a trebuit, până la urmă, s-o schimbăm.

A fost un proces chinuitor din multe puncte de vedere, dar ne bucurăm că am reușit să-l ducem la bun sfârșit. Mulțumim lui Dumnezeu pentru oamenii care au fost dornici să ne ajute, în așa fel încât nu am rămas fără mașina misionară pentru mult timp. De asemenea, mulți oameni s-au rugat pentru călătoria lui Marc și Raul de la Lima la Pucallpa, aducând mașina la locul ei de muncă. Domnul a dat un timp în special bun și stabil pe perioada călătoriei, deși în săptămânile anterioare au fost în continuu alunecări de teren, drumuri blocate, accidente care au blocat traficul.

Slujire în biserica locală în Pucallpa. Suntem tot mai solicitați să ajutăm mai mult în biserica noastră locală din Pucallpa. Adina a acceptat să preia programul îngrijirii de misionari. Biserica susține misionari în lumea musulmană, în Asia și în triburile peruane. Se dorește formarea de echipe de implicare în misiune pentru informarea

bisericii despre nevoile și stadiul diferitelor lucrări. Adina are deja scris un proiect în acest sens și urmează ca, din ianuarie încolo, să înceapă să antreneze pe cei interesați să participe. Tot pentru anul viitor se dorește organizarea unei tabere pentru lucrători naționali, în vederea strângerii relațiilor unii cu alții și a încurajării reciproce.

Marcus ajută în consilierea pastorală și în vizitarea grupurilor de casă din biserică. În câteva ocazii a fost invitat să dea un model de lecții biblice în cadrul acestor grupuri, iar implicarea lui a fost foarte apreciată, mai ales de cei noi în credință, care au recunoscut darul lui Marcus de a explica clar lucrurile care, de multe ori, păreau de neînțeles pentru ei. E așa mare nevoie ca noii convertiți să fie însoțiți în procesul de cunoaștere a Scripturilor, pentru ca să capete deprinderi în a interpreta cu respect Cuvântul lui Dumnezeu. Ne bucurăm să vedem atitudini bune în frații și surorile care participă la aceste studii în case.

Organizația Segadores, sub umbrela căreia slujim în Peru, este afiliată unei organizații mai ample din junglă (Rețeaua Amazonică Peruană), care reunește mai multe agenții misionare locale. Prin intermediul acestor structuri se organizează evenimente prin care bisericile din zonă să devină conștiente de nevoia implicării lor în misiune. Marcus a fost responsabil de organizarea unui mic dejun pentru păstorii mai multor biserici din Pucallpa, la invitația RAP. S-a răspuns invitației cu mult entuziasm și ne bucurăm să vedem deja roade în urma acestor inițiative, căci păstorii invită misionarii la ei în biserici să împărtășească despre nevoia din lucrarea tribală. Marcus a fost invitat să împărtășească despre misiune la un grup mare de tineri universitari, între care e mare interes pentru misiune și pe care vrem să îi îndreptăm și spre slujirea în triburi.

Biserica în trib. În biserica în formare de la San Fausto lucrurile sunt pe un făgaș bun. S-au obișnuit cu adunarea de trei ori pe săptămână; oamenii asistă cu regularitate și chiar avem persoane care ne surprind cu prezența lor. Florentina, sora Rosaliei, o însoțește mereu. A primit ochelari și o Biblie nouă, de care se folosește cu spor. Motivația crescută din partea multora o atribuim includerii tânărului lucrător Quilmer în echipa noastră. V

ă spuneam în scrisoarea anterioară cât de mulțumiți suntem de colaborarea cu el. Intenționăm să extindem această colaborare și pentru anul viitor. Ne rugăm pentru Quilmer să devină un membru permanent în echipa noastră. El este foarte apreciat de săteni, este un bun mobilizator al tinerilor și sperăm ca, în 2026, să avem echipe de slujitori tineri din generația lor care să organizeze activități de stimulare a tinerilor săteni spre deprinderi mai sănătoase și aprecierea căilor creștine, care au consecințe și în liniștea comunității.

Am avut parte și de câteva evenimente ale familiei noastre pe care le-am petrecut în compania credincioșilor din trib. Mai întâi a fost ziua lui Dominic. Inițial, el a fost tare nefericit, căci îi plac cadourile și e conștient că în trib nu sunt asemenea tradiții. Mare ne-a fost uimirea să descoperim că mai erau două tinere care împlineau ani în aceeași perioadă cu el și se organizaseră cu mâncare, torturi aduse cu barca din Portul Bermudez și un program de biserică minuțios organizat. Dat fiind că sunt tineri care provin dintr-o societate semi-nomadă, e o mare bucurie să constatăm că au ales să adopte obiceiuri mai sănătoase de sărbătorire a unor zile speciale, în contrast cu petrecerile cu beție și acte de imoralitate pe care obișnuiau să le practice înaintașii lor. Aceasta este acceptarea vieții creștine pusă în practică în toate aspectele vieții, la doar o generație distanță de păgânismul din care provin. Dominic a fost fericit să se alăture programului organizat de nativi, participând împreună cu Ephram prin jocuri destinate copiilor, în care ei au oferit premii participanților.

În ocazii ulterioare au fost și zilele Adinei și a lui Marc, care tot în trib au fost petrecute prin muncă și slujire. Faptul că suntem născuți în apropierea Crăciunului ne face ca, în fiecare an, să suprapunem planurile de sărbătorire. Anul acesta a fost programat un timp de părtășie și încurajare cu frații locali și vizita unei tinere familii de români veniți în Peru cu dorința de a sluji pe termen lung. Avem satisfacția că s-a putut realiza tot ce aveam planificat, deși în sezonul ploios e foarte greu să ai vreo siguranță că planurile vor deveni realitate.

Din cauza infrastructurii precare de transport sunt mari șanse să se umfle râurile, să fie noroaiele prea adânci sau să apară alunecări de teren care să te lase izolat în vreo parte a junglei, de unde să ieși doar când dispun autoritățile locale să ia măsuri. Oamenii aici sunt obișnuiți să lucreze în ritmul lor, nu în baza organizării noastre.

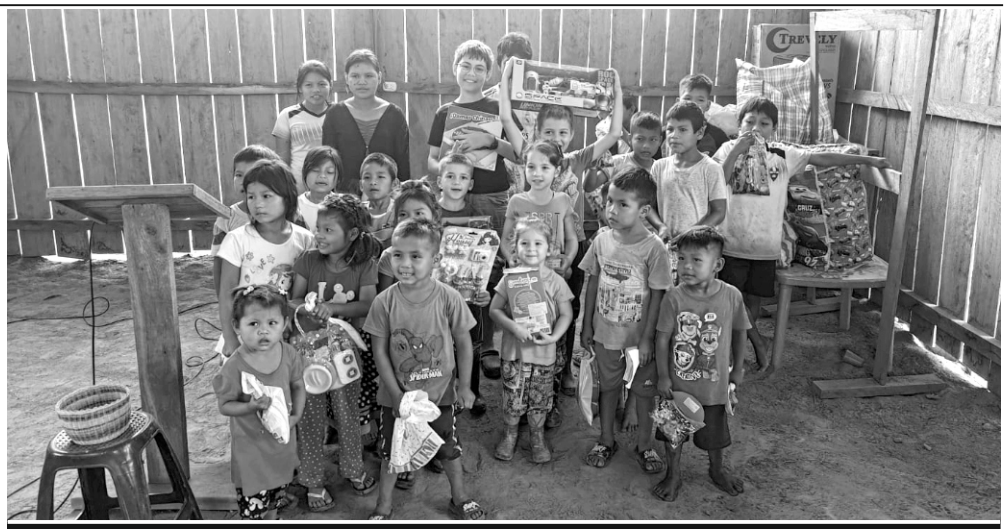
Prin urmare, faptul că am putut transporta până în inima pădurii oameni, materiale, cadouri de Crăciun și alimente a fost o combinație de curaj și de intervenție divină până în cele mai mici detalii, în așa fel încât să putem spune cu satisfacție că Domnul ne-a ajutat. Participanții la adunarea duminicală din San Fausto s-au bucurat că au primit lanterne și becuri reîncărcabile, copiii au primit jucării, apoi toți am avut părtășie la masă.

Un moment emoționant a fost când, cu ocazia zilei lui Marc, Rosalia s-a rugat pentru el, mulțumind lui Dumnezeu pentru viața lui într-un fel de rezumat despre cum a sosit el între ei fără să le știe limba, cum a avansat puțin câte puțin ca să îi învețe din Cuvânt, terminând prin a mulțumi că Dumnezeu poartă de grijă să poată fi cumpărate și cadouri de Crăciun pentru toți. Ne bucurăm să vedem cum învață și ei dependența de Dumnezeu în toate.

Proiectul îmbunătățirii drumurilor. Așa cum menționam mai sus, toată jungla suferă în sezonul ploios pentru că drumurile puține și precare nu fac față agresiunii climei, care mătură orice e construit de

În trib, pregătind mâncare

Copiii din comunitate care au primit cadouri

mântuială. În zona noastră, drumurile forestiere sunt într-o stare foarte degradată, iar autoritățile locale nu prezintă interes să ia măsuri. Prieteni ai noștri locali, cu multă inițiativă civică, fac cât pot pentru a menține drumul funcțional, iar noi ajutăm cât de mult putem.

În luna noiembrie am reușit un lucru greu de obținut și anume, întrevederi cu autorități la nivel înalt, inclusiv cu vice-ministrul transporturilor, pentru că fostul frate responsabil pe comitetul de misiune al bisericii noastre a fost numit ministru al muncii în guvernul peruan. El a prezentat lucrarea și nevoia noastră de a explica situația drumurilor în adâncul junglei. Astfel Marcus s-a prezentat cu o comisie formată din mai mulți șefi tribali, care au vorbit despre problemele cu care se confruntă de ani de zile din cauza lipsei de interes a autorităților locale. Așteptăm ca aceste prezentări și presiuni să aducă rezultate după ce trec sărbătorile.

Avansăm spre o baie civilizată în trib. În călătoriile făcute la San Fausto în această toamnă, Marc și tatăl Adinei au avansat cu construcția anexei care va deveni baia cea nouă. Materialele transportate din primăvară au așteptat în bătaia vremii să fie folosite. În special scândurile de perete au fost o provocare, căci s-au strâmbat rău, însă, cu meșteșugul deprins de ani de zile al lui Marc și răbdarea lui tata-socru, fiecare scândură a intrat precis la locul ei și au ajuns la fix. Apoi, în decembrie, Marc a adus și un meșter profesionist din Pucallpa, care a pus plăcile ceramice.

Aici a fost iarăși o potrivire de lucruri pe care o considerăm providențială. Marc nu se pricepe la mortar, faianță sau finisaje, iar tata-socru a plecat în România la începutul lui decembrie. Însă Onisim, un tânăr venit anul acesta din România ca misionar împreună cu familia sa, a fost disponibil în acea săptămână să meargă cu Marc, iar el avea experiență ca să fie ajutorul meșterului. În paralel s-a finalizat și tancul septic, zona de deversare pentru ape uzate, șanțuri, țevi și cutia de acces și mentenanță pentru biodigestor. Câțiva tineri din sat s-au bucurat astfel să primească de lucru pe bani buni, care să îi ajute în construcția propriilor lor case.

Sfârșitul de an. În Peru, școala se termină în decembrie, iar copiii noștri au mai terminat un an de învățământ, intrând în vacanța mare. Ephram a terminat cu note foarte bune clasa a șasea, culminând, cu ocazia aceasta, ciclul primar. Pentru el urmează o nouă etapă, care, în Peru, se cheamă studii secundare, echivalând cu liceul în România. De anul următor vom avea în casă un adolescent! Dominic a terminat clasa a doua și ne bucurăm de marile lui progrese la citit și la socotit. El însă se bucură cel mai tare că a intrat în vacanță.

Revenind pe 15 decembrie la baza misionară după ultima călătorie a anului 2025, ne-am luat un timp de repaus, odihnă și reflecție. A fost un an în mișcare, cu prea multe evenimente care ne-au obosit emoțional. Însă mulțumim Domnului Isus, care a mers înaintea noastră pas cu pas, și toate au fost în mâna Lui atotputernică.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt continuă să lucreze, iar noi prea puțin ne bucurăm de odihna Lui. Însă ne bucurăm de perioada Crăciunului, în care ne amintim că, atunci când Domnul a venit să își ia înapoi Pământul de la cel care l-a supus stricăciunii, pentru o bună perioadă de timp nu a făcut nimic decât să se lase purtat în brațele grijulii ale unei mame iubitoare, dar limitate. E o bună ocazie și pentru noi să ne oprim, să privim ce a făcut Domnul până aici, în timp ce ne mai și odihnim.

Vă dorim ca intrarea în anul 2026, cu toate provocările lui, știute sau surprinzătoare, să o faceți cu credința că revenirea Domnului este și mai aproape, iar micile noastre acțiuni și schimbări pe care le facem contribuie la rezultatul definitiv al ceea ce vom fi la întâlnirea cu El. Să fim până la capăt fideli, așteptând și grăbind venirea Zilei Domnului, folosindu-ne talantul încredințat ca să înaintăm cauza lui Cristos până la marginile pământului.

Vă salutăm din Peru,
Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belșug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 octombrie - 31 decembrie 2025**:

- lucrarea din Peru / Marcus și Adina Dumitru - 24.300 lei;
- lucrarea din India / Marian și Luiza - 25.200 lei și 930 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 16.000 lei;
- lucrarea din Mexic / Narcis și Sara Dragomir - 16.000 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 15.000 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 23.800 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 10.900 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 17.500 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **176** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
și Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **"donație pentru susținerea proiectelor misionare ..."**!

• ECHIPA

Mihaela Dincuță, Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu, Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.500 buc